

چگونه واقعاً از دموکراسی دفاع کنیم؟

دوستان گرامی:

به عقیده ی من، ما باید کارزار خود را علیه گرایش های پاسیفیستی، پیش داوری ها و اکاذیب، مستحکم و تعمیق کنیم.

لیبرال ها و دموکرات ها می گویند: «باید با هر وسیله ای به دموکراسی ها کمک کرد، به جز مداخله ی نظامی مستقیم در اروپا». اما چرا یک چنین حد و مرز احمقانه و مزورانه ای؟ اگر قرار است از دموکراسی دفاع شود، باید از آن در خاک اروپا هم دفاع کنیم؛ به همین ترتیب این بهترین راه برای دفاع از دموکراسی در آمریکا است. کمک به انگلستان- برای خرد کردن هیتلر- به هر وسیله ای از جمله مداخله ی نظامی، به معنای بهترین راه برای دفاع از «دموکراسی آمریکایی» خواهد بود. حد و مرز جغرافیایی محض، نه بار سیاسی دارد، و نه نظامی.

اگر ما کارگران چیزی را شایسته ی دفاع بباییم، آماده ایم که با ابزار نظامی از آن دفاع کنیم- هم در اروپا و هم در ایالات می متحده. این تنها امکاتی است که برای تضمین دفاع از آزادی های مدنی و سایر چیزهای خوب در آمریکا داریم.

اما ما صراحتاً دفاع از آزادی های مدنی و دموکراسی به سبک و سیاق فرانسه را طرد می کنیم؛ یعنی این که کارگران و کشاوران گوشت و خون خود را بدهند، اما در عین حال سرمایه داران فرمان را در دستان خود متمرکز کنند.

آزمایش «پوتن» باید از مرکز کارزار جنگی ما جریان پیدا کند. البته این هم مهم است که به کارگران پیشرو توضیح بدهیم که مبارزه ی حقیقی علیه فاشیسم، انقلاب سوسیالیستی است. اما ضروری تر و الزامی تر این است که به میلیون ها کارگر آمریکایی توضیح بدهیم که دفاع از «دموکراسی» آن ها، نمی تواند به یک مارشال پوتن آمریکایی- کاندیدهای بسیار دیگری برای ایفای این نقش هستند- حواله شود.

مقاله ی کارل اوشی در «فراخوان سوسیالیستی» به تاریخ ۱۰ اوت، بسیار خوب است. ما می توانیم به همین شکل کارزار بسیار موثری را علیه ویلیام گرین و همین طور جان. ل. لونیس- که به طور ممتد خدمت اجباری را به نفع ارتش اختیاری بردگان رد می کنند- جلو ببریم.

مؤسسه ی نظرسنجی افکار عمومی نشان داد که بیش از ۷۰ درصد کارگران مدافع خدمت اجباری هستند. این حقیقت، از اهمیت بسزایی برخوردار است! کارگران هر مسأله ای را جدی می گیرند. اگر باید از میهن دفاع شود، پس این دفاع نمی تواند به اراده ی دلخواه افراد واگذار شود. بلکه باید یک رویکرد جمعی باشد. همین مفهوم واقع گرایانه نشان می دهد که چه قدر حق داشتیم پیشاپیش رویکردهای کاملاً منفی پسیفیستی یا شبه پسیفیستی را رد کنیم.

ما هم، پای خود را روی همان زمینی می گذاریم که ۷۰ درصد کارگران گذاشته اند؛ یعنی علیه گرین و لونیس، و با این پیش فرض کارزاری را به منظور در تقابل قراردادان کارگران با استثمارگرانش در جبهه ی نظامی پیش می بریم. شما، کارگران، مایلید که از دموکراسی دفاع و آن را تقویت کنید. ما، بین الملل چهارم، مایلیم که فراتر رویم. با این حال ما آماده ی دفاع از

دموکراسی همراه با شما هستیم، تنها مشروط به این که این دفاعی واقعی و نه خیانت به سبک پوتن باشد.

تردید ندارم که در این مسیر می توانیم پیشرفت هایی داشته باشیم.
رفیقانه،

لئون تروتسکی

۱۳ اوت ۱۹۴۰

توضیح رونویس: این نامه، بخشی از سلسله نامه های منتشره در این شماره از «بین الملل چهارم»، زیر عنوان «آخرین نامه های تروتسکی» است. د. و. ۲۰۰۲
توضیح سردبیر نشریه ی «بین الملل چهارم»: موضوع نامه ی پیش رو، همان موضوع مقاله ای است که تروتسکی هنگامی که ترور شد بر روی آن کار می کرد؛ این مقاله در این شماره می آید.

ترجمه: جهانگیر سخنور

منبع: آرشیو مارکسیست ها در اینترنت

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتاب خانه: <http://www.nashr.de>

ایمیل یاشار آذری: yasharazarri@gmail.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۹۴